

Wedlia Leedabeeschelschi

Lieder aus Wittlich

Inhalt:

- 1) Aisch sain Saibrääna
- 2) Än Weddlich sein mia dahääm
- 3) Bärschwailara Kampfleed
- 4) De aal Schul
- 5) Et Saibräänaleed
- 6) Et Schdegkelschi von de Bibpailen (Leedschi)
- 7) Ihr krett och Mäusja
- 8) Kännaleedschi
- 9) Krumpbaleedschi.
- 10) Leed der Dahämgebliewenen
- 11) Platt-Owend
- 12) Saibrääna Oard
- 13) Wochemoard

1) Aisch sain Saibrääna

1. Wenn änen fräscht: „Wo kimmste her?
Wo bes dau daan dahääm?“
„En Wedlisch, wo et Tuback gefd,
Wein, Viez, gruuß Ääpbelbääm,
Wein, Viez, gruuß Ääpbelbääm.“
2. En Wedlia schenäärt saisch ned,
sein Häämat laut ze näänen;
waat nutzt et och? On saina Sproach
däät ma en awa käänen.
3. Kräscht aisch emol en Kupben Gold,
fia Wedlisch zo valooßen.
O nä, säät aisch, hoste en Hau?
Aisch wärd aisch äbpes bloosen.
4. Wenn aisch nimmie om lääwen sain,
stiehn on da Himmelpoart.
Bei Rochus, oosem Staatpadruun,
aisch soon nummen ään Woard:
5. „Aisch sain Saibrääna!“ roofen aisch,
duddswitt gieht up de Dia.
„Dau kimms eränn“, de Rochus säät,
„Gieh sääds daisch ganz lo via!“
6. „Numen wää Wedlia schwäädsen kaan,
doarf hei die Poart passäären“.
Drum: wää net Wedlia schwäädsen kaan,
dä soll et wailen läären.

2) Än Weddlich sein mia dahääm

(Text: Karl-Heinz Kaspari)

1. Wat homma als Kenna gär Klekga gespielt,
mät da Gummiflitsch oft naoh de Meschen gezielt,
bei Raiba un Schandarm vertriewen die Zeit,
bes aom Aowend die Bätklaogk gelait.

Refr.: Än Weddlich sein mia dahääm
wu mia geboan sein un ausserdääm
wu mia äm Elternhaus ohs Jurendzeit,
gär haon erläwt, än Läd un Fraid
wu sein vertraut, Lit, Haisa un Bääm
än Weddlich sein mia dahääm.

2. Än de Schul än da Koargaaß, daor gienge mia al,
daofia sain mia hait ob de Kopp net gefaal,
un haos de deich taopbisich dao aongestäählt,
haot de Knepbel en Leedschi vazehlt.
3. En Gehäächnis dahäm, jao un aales em Lut,
dat dä-ät och hei al de Weddliä good.
Mia brauchen kä Reichtum fia ohs zu verstiehn,
bei Humor un Spaaß, äss dat net schien ?.
4. Beim Mundartaowend, bekannt än da Staat,
dao reden die Weddliä ihr Weddliä Platt,
se singen, vazehlen, ganz voller Fraid,
die al Steckelcha aus ahler Zeit:
5. „Mia Weddliä sain hait äm ganze Land
als Saibrääna iwa die Grenzen bekannt.
Un feijan mia Kiames mät Braoden vom Schwein,
Schmäägkt dao zo ohse Weddliä Wein.

3) Bärschwailara Kampfleed

1. Un de Trommel rähret sisch,
un dä Schall woar färschterlisch.
Un ma melden uns gehorsamst bei da Infanterie,
bei da Infanterie.
Wo die Granate platzt, un daat Bloot en da Loft rum spratzt.

Refr.: Hei leit`n Bään, lo leit`n Oarmen,
hei leit de Kapp von Zenzens Boarmen. (2 x)

2. Un de Trommel rähret sisch,
un dä Schall woar ferschterlisch.
Un ma melden uns gehorsamst bei da Atlarie,
bei da Atlarie.
Do scheßen se met Kanunen,
met Ärbsen un met Buhnen.
3. Un de Trommel rähret sisch,
un dä Schall woar ferschterlisch.
Un mia melden uns gehorsamst bei da Kawlerie,
bei da Kawlerie.
Wo die Trompete bläst,
un dat Päärd en de Schlacht ränn schääst.

4) De aal Schul

1. En da Korgas stäht en Schul, stäht en ural Schul,
jo do hon mir dren geläht.
Ose Lährer dä wor sträng, o maju, wat wor dä sträng,
un wat hot dä os traktärt.
Un hot dä os mol ebbes gefrocht,
dann hon mir ganz änfach gesot:

Ref.: Nä, nä, dat wessen mir net mie, ganz bestimmt net mie
denn dat hon mir net geläht,
denn mir woren beim Lährer Thinner in der Klass,
un mir hon dat net kapärt.
Drei mol Null es Null bleivt Null,
denn mir woren en da Korgass en da Schul.
Drei mol Null es Null bleivt Null,
denn mir woren en da Korgass en da Schul.

2. Un wat hon mir schien gespielt, hon so schien gespielt,
jo wat hatten mir doch en Freid.
Ähnt, zwei, drei, wer hot dän Ball, siewe Gutzja, Völkerball,
un stipp, stipp de Koster leit.
Awer hot ose Lährer os ebbes gefrocht,
dann hon mir ganz änfach gesot:
3. Jo, dir Känna un dir Leit, so vergäht nau mol de Zeit,
doch mia sain allweil noch jung.
Os Känna uch schon gruß, hon schon Enkel ofem Schuuß,
bleiwit oos doch dä aale Schwung.
Awer wellt dä Lährer heit noch ebbes wessen,
jo, wie dieten mir dann schnössen:

5) Et Saibräänaleed

1. Zweschen Musel un Ääfel et Schdäädtschi laidt,
die Perl lo om Liesastrand.
Hai feiert ma jed Joahr en grailisch schien Fest,
de Saibrääna-Kiames genannt.
Om aale Rothes up 'em Moart, wo de Muusik erklingt,
do feiert ma de gaanz Noocht un Ahl un Jung hai singt.

Refr.: Drieh de Sau, de Sau om Speß,
broot se wäazich fein.
Weddlich, dau mein Paradies,
hai will aisch wäricht sain.
Drieh de Sau, de Sau om Speß,
looßt richtich froh oos sein .
//: Vagääßt heit emol de Alltagstrott
bei Bäär un Weddlia Wein. ://

2. Via verdaamt laanga Zeit, ma en Weddlich verzeht,
dä Feind via da Schdaadt wäa gewäas.
En Rummel als Riejel de Poart verschloß,
en Sau se flott obpgefräas.
De Feind kom eränn, awa die Sai,
daat es seitdäm bekannt,
zur Strof ähmol in jedem Joa,
dofia gänn se vabrannt.

6) Et Schdegkelschi von de Bibpailen

(Leedschi)

1. En Bibpail es en Vurel, hän gov noch nie gesehn.
Doch mia schdiehn wailen via aisch, un daat es grailisch schien.
Mia honn viel Fraid om Singen, un doofia nennt ma oos:
BIBPAILEN!
Wenn dau noch nie en Wedlisch en Bibpail hos gesehn,
dann sollste mol ganz huddisch hai en de Schnessbesch giehn.
Vielleicht fängste do emol bei Dunkelheit en poar
BIBPAILEN!
Ref.: Mia sain von da Schääl Saidt, vom rechten Lieserstrand.
Als Rummelsbacher Bibpail'n sain mia hai stadtbekannt.
Awer känen kann oos son: Wat äs daan eijentlich
en Bibpail?
Alle: Bibpail, mariu, waat äs en Bibpail?
Numen Eller Jakob, hän hat jo die Idee.
Hän hot am Kechefinster su'n Därschi schun gesehn.
Un hän hot daan laut geroof: Kuck loo, daat äes en Bibpail!
Alle: Bibpail, mariu, daat äs en Bibpail!
2. Hän hot vazeelt dem Till daat freh morjens en da Kesch.
Dä hot gemänt: Mensch Jakob, aich glow daat woa en Mesch.
Nä, nä, säät do dä Jakob, nä, nä, daat woa bestimmt en Bibpail.
Doh honn die zwo dudswidd beschloss, dat brauch noch en poar
Joahr,
daat Schdegkelschi, wat mia vazählt, en Wedlisch get noch
woahr.
Un jeden Depp vazählt daan: Dä Jakob hot gesehn en Bibpail.
3. Un sehst dau mol en Vurel off daina Finsterbank.
Un hot dä Pinneschoh on, do roof laut: „Godt sei Dank!“
Da kannste secher sain, daat lo woar ganz bestimmt en Bibpail.
Da holl dudswidd en Zeedel un mohl daat Deaschi off,
sos soan de anna Laidt dia, eich glow dau woars besoff.
Un dau stähs ganz allähn do un glows dou häts gesehn en
Bibpail!

7) Ihr krett och Mäusja

(Text: Klaus Brand)

Schun seit Wochen rennt die Mutta mittags en dä Büsch
sammelt fleißig Buchenecker-Ohlich für die Küch.
50 Pfund hot se zesoomen, un dann op der Rummelsbach
bei Roths Pitta krett se Ohlich – schien ess su en Sach.
Dahäm ess Freud, wat gett et heut:

Ref.: Ihr krett och Mäusja – eich soohn euch faustendick.
Ihr krett och Mäusja – für jede fufzehn Stück.
Un da kummen Krumbiereschniedenop dä Tisch.
Denn mir hon jo, denn mir hon jo,
denn mir hon jo wieda Ohlich en da Küch.....

1. Hot ma Ohlich en da Küch, hot ma et net schwär,
Krumbiereschnieden, Paanekoochen backt ma met Plisär.
Muzemandeln und och Nauzen, wat dat Herz begehrt,
Geroch kimmt aus däm Kuchefinster, dä ma lang entbehrt.
Rinn en de Büsch, Schafft Ohlich en de Küch.

8) Kännaleedschi

1. Oosen Broda Melchard wullt en Reita gewen gänn.
Hott awa kän Pärde gehatt, kunnt och känen gewen gänn.
Vatta helt de Holzebock, sätzt de Melchard owen drob.
Holzebock, Melchard drob, orme Dei, Lumparei.
Äs daat net en schiene Reitarei? Jo daat äs en schiene Reitarei.
2. Oosen Broda Melchard wullt en Reita gewen gänn
Hott en Mantel nit gehatt, kunnt och känen gewen gänn
Moatta helt de Saistaalsdir, hängt se'm Melchard hänner un fia.
Holzebock, Melchard drob, Saistaalsdir, hänner un fia,
oarme Dei, Lumparei.
Äs daat net en schiene Reitarei? Jo daat äs en schiene Reitarei.
3. Oosen Broda Melchard wullt en Reita gewen gänn.
Hott jo känen Helm gehatt, kunnt och känen gewen gänn.
Moatta helt de Kaffipoot, sätzt se'm Melchard up de Kopp.
Holzebock, Melchard drob, Saistaalsdir, hänner un fia,
Kaffipoot, up dem Kopp, oarme Dei, Lumparei.
Äs daat net en schiene Reitarei? Jo daat äs en schiene Reitarei.

4. Oosen Broda Melchard wullt en Reita gewen gänn.
Käne Säbel hän gehatt, kunnt och känen gewen gänn.
Moatta helt de Bäsensiel, Reita gänn, daat äs kään Spiel.
Holzebock, Melchard drob, Saistaalsdir, hänneren un fia,
Kaffipoot, up dem Kopp, Bäsensiel, äs kään Spiel,
oarme Dei, Lumparei.
Äs daat net en schiene Reitarei? Jo daat äs en schiene Reitarei.
5. Oosen Broda Melchard wullt en Reita gewen gänn.
Hot awa kään Boart gehatt, kunnt och känen gewen gänn.
Moatta helt de Schwanz vom Hoas,
klääft'n dem Melchard unna de Noas..
Holzebock, Melchard drob, Saistaalsdir, hänneren un fia,
Kaffipoot, up dem Kopp, Bäsensiel, äs kään Spiel,
Schwanz vom Hoas, unna de Noas, oarme Dei, Lumparei.
Äs daat net en schiene Reitarei? Jo daat äs en schiene Reitarei.
6. Oosen Broda Melchard wullt en Reita gewen gänn.
Hot hän kään Zaldoodtenknäpp gehatt,
kunnt och känen gewen gänn.
Helt de Moatta glänzisch Knäpp
von da Blus von oosem Bäbb...
Holzebock, Melchard drob, Saistaalsdir, hänneren un fia,
Kaffipoot, up dem Kopp, Bäsensiel, äs kään Spiel,
Schwanz vom Hoas, unna de Noas,
glänzisch Knäpp, von da Bäbb, oarme Dei, Lumparei.
Äs daat net en schiene Reitarei? Jo daat äs en schiene Reitarei.
7. Oosen Broda Melchard wullt en Reita gewen gänn.
Hot awa kään Stieweln gehatt, kunnt och känen gewen gänn.
Moatta helt de Foohlump her: Domet michs dau och noch Ehr!
Holzebock, Melchard drob, Saistaalsdir, hänneren un fia,
Kaffipoot, up dem Kopp, Bäsensiel, äs kään Spiel,
Schwanz vom Hoas, unna de Noas,
glänzisch Knäpp, von da Bäbb, Foohlump her, och noch Ehr,
oarme Dei, Lumparei.
Äs daat net en schiene Reitarei? Jo daat äs en schiene Reitarei.

9) Krumpbaleedschi (Kanon)

(Text: Josefine Wittenbecher)

Schaoles on Ääbpelschmäär
Krumpbansopp on Woarscht
Quälesja mät Saoß von weißem Kieß
Krumpbanschnieden on och Krumpbankließ
Dämpbesja gebroaden mät na brauna Koarscht
Viez fier den Doarscht.

10) Leed der Dahämgebliewenen

(Text und Musik: Rolf Kaienburg)

Ref.: Aisch sain von Weddlich, der kläna Staad am Ääfelland,
wu saich de Liesa ihre Wääch zur Mosel bahnt.
Wo oon dän Häängen Räwen bleen,
wo en dem Besch lo de Hirsche zeh`n.
Un von däm Plätzie lo do krecht maich käänen weg,
un mest et wirklich sain, do wäa aich lewa fräckt.
Die schienen Gääsja un die Petscha un die Bääm
doo fehlen aich maich wohl, doo sain aich dahäm.

1. Dä ähnen schwärmt von Hambuasch, von München oder Wien.
Aich schwärmen von oosem Stäädschie, denn dat es wirklich schien.
Un dät maich ähnen froren: „Mensch dau, wu kimmste her?“
Däm gäwen aich zua Antwort un dat fällt mia net schwäa:
2. Ma trääfen hai zesoomen bei Viez un Speck jed Joahr.
Un doon oos gäa erinnern, wie et hai äm Stäädschi woa.
Verzehlen aale Steckcha wie et freea äs gewääs.
Un schwärmen von däm Plätzie zwischen Neierbuasch un Drääs.
3. Lääft manchen heit em Freeman weit weg von oosem Ort,
hot irgendwu en Haissi un Geld saich doo gespoat.
Daan denkt hai oon daat Leedchie un oon dän schienen Daach.
Ihr meest et efda singen än oosa schiena Sproch.

11) Platt-Owend

1. Imma wennet Herst git, dä naie Viez äs kloar,
schwäädsen mia daat Weddlia
bei Schbegk un Viez jed Joahr.
Mia härn zo gär Vazeelscha, die iwa aana Laid,
un singen gär die Leedscha, von freja un von hait.

Ref.: Jo, wenn dä Platt-Owend äs,
do homma aal Pläsär,
jo, wenn dä Platt-Owend äs,
do schwäädsen mia su gär:
Weddlia Platt äs schien,
Weddlia Platt. (2 x)

2. Mia hutschen hai zesoomen - bal Milliunen Laidt,
un die Weddlia Schdegkelscha, maachen oos viel Fraid.
Ma kaan et baal net gloowen, waat aales su passäard.
Doch es et imma grailisch schien,
wenn Weddlia Platt ma härd.

12) Saibrääna Oard

Ref.: Majusebeta fräsch wie`n Mesch,
Bibpailen fängken giehn em Besch,
Viez un Schbegk hai up`m Desch:
Jo, daat äs Saibrääna Oard!

1. Mia schwäädsen Wedlia Platt, met osa Bapfelschneß.
Oos Sproach äs doch de schienst, daat saima aal geweß.
Mia bapeln käänn dumm Zaisch un maachen käänn Gescheß:
Jo, daat äs Saibrääna Oard!
2. En Dippen Krumbpaschniedscha met seehs Ääbelschmäär,
Dämbpesja med Hierung, jo die äße mia su gäär.
Ärbeszopp met Griewen, Klatschkies op da Schmäär:
Jo, daat äs Saibrääna Oard!
3. Numen wää als Panz dä schwarze Bäärendräägk prubäärt,
un dä schiene Ausdruck Bogksenidrisch hot schdudäärt,
wär saisch än da Uhling grailisch amesäärt:
Dä äs von Saibrääna Oard!

13) Wochemoard

Ref.: Obp d`r Moard, obp d`r Moard äs Kammeedi!
Lo äs de Kloas un de Pitta met dem Greedi.
Un de Laid kucken aal daat Kameedi!
Uch de Kloas, un de Pitta un et Greedi.

In Vitellia, in Vitellia!

1. Un freides gäht de Motta jo toujua freh obp de Moard.
Denn hei gitet fresche Kaapes su no Bauernoart.
Do schreit änen volla Brust: „Kommt her iha Laidsgahaia,
met Lais un Schnecken inclusiv, dä Zalot hai äs net daia.“
2. En aanan lo vakooft Gemees, un Krumbpan, saure Kaapbes.
„Met Mist gedüngt - wie dozemol!“ su reeft ä aale Flabpes.
Awa änt daat hott`n net gewoßt daat äs jo sunnekloar:
daat uch dä Mist von heit net äs, waat dä mol frea woar.
3. En Curry-Woarscht gift daan geholt, tarekt gleich newenon.
En Waffel krischt ma fresch gebaack, em Cafe noch ganz woarm.
Dä Wochenmoard en Weddlisch äs wie Kiames baal su schien.
Ob Biofläsch, Viez, Fräälen, Kiehs: hei kaanste aales kreen.